

N:o 8.

Ank. till Riksd. Kansli den 5 Maj 1871, kl. 8 f. m.

Betänkande, i anledning af ännu oafgjorda motioner angående allmänna bevillningen.

Inom Riksdagens Andra Kammare hafva Herrar *H. Larsson* och *A. F. Pettersson* (motionerna N:ris 76 och 98) föreslagit förhöjning från 2 till 5 R:dr af den enskilda banker med sedelutgiftsmyndighet enligt § 15 Bevillningsstadgan nu ålagda bevillning för hvarje 1,000 R:dr af det högsta belopp af bankens sedlar, som på en gång under nästföregående år varit utlemnade i rörelsen

Uti sitt Betänkande N:o 2 angående allmänna bevillningen har Utskottet anhållit, att få rörande dessa förslag sig yttra i sammanhang med det utlåtande, som Utskottet, sedan statsverkets behof blifvit utredda, kommer att afgifva i anledning af Kongl. Maj:ts Proposition om särskild vapensskatt till lika belopp med och efter enahanda grunder, som bevillningen efter 2:dra och 3:dje artiklarne. Då likväl tiden redan är långt framskriden och omförmälda utlåtande först helt kort innan riksdagens avslutande synes kunna afgifvas, har det icke ansetts lämpligt att vidare uppskjuta behandlingen af denna fråga, som vid flera föregående riksdagar gifvit anledning till ganska omfattande öfverläggningar och skiljaktiga beslut, hvarför Utskottet trott sig nu, och på samma gång med betänkande i anledning af en annan ännu oafgjord motion rörande allmänna bevillningen, böra bringa

Bih. till Riksd. Prot. 1871. 5 Saml. 1 Afd. 8 Häft.

densamma inför Kamrarne, så mycket heldre som, hvilket beslut i frågan än kan komma att fattas, icke derigenom kan föränledas hinder att, vid behandlingen af procent- och sifferbeloppen i Bevillningsstadgan, taga i öfvervägande, huruvida, på sätt Kongl. Maj:t föreslagit, jemväl enskilda banker böra för sin sedelutgifning drabbas af den ökade bevillning, som vid statsregleringens afslutande kan komma att i allmänhet fastställas.

Då enahanda förslag vid flera föregående riksdagar varit föremål för Kamrarnes pröfning, men, ehuru vid sistlidna riksdag understödt af Bevillnings-Utskottet, icke förmått vinna framgång mot de betänkligheter, som dervid uttalades angående förhöjning af denna särskilda, efter sedelutgifningens belopp, från enskilda bankerna utgående bevillning; samt då dessa betänkligheter måste anses fortfarande ega samma giltighet, får Utskottet hemställa,

1:o

att Herrar Larssons och Petterssons anförda motioner icke må till någon Riksdagens åtgärd föränleda.

Inom Första Kammaren har Herr *P. von Möller* (motion N:o 9) föreslagit, att fast egendom i död hand måtte åläggas någon särskild afgift till staten, motsvarande den stämpelpappersafgift, hvilken annan fast egendom vore vid försäljning underkastad.

Då denna motion, hvilkens behandling ansågs beroende af åtskilliga infortrade officiela uppgifter, sålunda kunde komma att öfva inflytande på de i §§ 18 och 19 Bevillningsstadgan nu förekommande bestämmelser angående särskild bevillning af fideikommisssegendomar, hemställde Utskottet i sitt betänkande rörande allmänna bevillningen, att med pröfningen af dessa bestämmelser måtte få anstå, till dess Utskottet komme i tillfälle att afgifva yttrande i anledning af Herr von Möllers motion.

Från Kongl. Kammarrätten har Utskottet derefter fått emottaga på 1869 års taxeringslängder grundade uppgifter å de fasta egendomar, som egas af aktiebolag, äfvensom å fideikommisssegendomar, med desamma åsatta taxeringsvärden, af hvilka kunnat inhemtas, bland annat, att värdet af aktiebolags fasta egendom utgör omkring 60 millioner R:dr och af fideikommisssegendom omkring 50 millioner R:dr. Ehuru Utskottet visserligen icke vill bestrida, att motionärens förslag i viss mån kan ega befogenhet, bör dock å andra sidan erinras, att för fideikommisssegendom af tillträdaren i vissa fall erlägges en särskild bevillning med icke mindre än en procent af taxeringsvärdet samt att, om äfven någon särskild, stämpelafgiften å annan fast egendom motsvarande, beskattning utaf dessa slag af egendom synes från statens synpunkt skäligenkunna ifrågasättas, måste likväl densamma anordnas med mycken

försigtighet och omsorg, på det icke rättvisa och billighet i något afseende måtte trädas för nära. Då Utskottet, i saknad af den mångsidiga utredning, som för denna skattefrågas tillfredsställande lösning är nödvändig, icke tilltrött sig att nu kunna framlägga något fullt antagligt förslag i ämnet, får Utskottet, med hänsyn jemväl dertill att taxeringsvärdet af den ifrågavarande fasta egendomen endast utgör omkring 5 procent af hela rikets fasta egendoms uppskattade värde, hemställa,

2:o.

att Herr v. Möllers omförmälda motion för det närvarande icke må till någon åtgärd föranleda; samt, och i följd häraf, att §§ 18 och 19 i Bevillningsstadgan må bibehållas oförändrade.

Stockholm den 4 Maj 1871.

På Utskottets vägnar:

Gust. af Ugglas.

R e s e r v a t i o n :

af Herr *P. Ericsson*: »Då man vid innevarande riksdag måste uppsöka alla möjliga inkomstkällor, för att anskaffa medel för fyllande af de stora statsbehofven, hade en förhöjd beskattning å de enskilda sedelutgivande bankerna, framför andra föreslagna beskattningar, bort komma i fråga, helst som den af motionärerne föreslagna förhöjningen utan känbar uppoftning kan utgöras. Vid sistlidne riksdag föreslog Bevillnings-Utskottet en sådan förhöjning, och fastän Första Kammaren afslog Utskottets förslag, blef detsamma likväl i Andra Kammaren bifallet, hvadan jag anser att Utskottet hade bort vidblifva det då fattade beslutet.

Häri har Herr *G. Hæggström* instämt.
